

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Левицький Валерій Михайлович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій, другому реченню частини третьої статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 55, пункту 1 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) окремих приписів частин першої, другої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України) відповідно до яких *позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами. Для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів; приписів частини другої статті 333 КАС України відповідно до яких у разі оскарження ухвали (крім ухвали, якою закінчено розгляд справи) суд може визнати касаційну скаргу необґрунтованою та відмовити у відкритті касаційного провадження, якщо правильне застосування норми права є очевидним і не викликає розумних сумнівів щодо її застосування чи тлумачення.*

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані приписи КАС України порушують його конституційні права на звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, на захист судом його прав і свобод, право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових та службових осіб, а також гарантії щодо недопущення скасування конституційних прав і свобод, звуження їх змісту при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів (статті 8, 22, 55 Конституції України).